

дървото и опърлило листата му, разгнѣвениятъ Катонда отдѣлилъ небето отъ земята и като се заселилъ самъ въ недостижимитѣ за човѣка небесни височини, на земята оставилъ баобаба, въ хралупата и по клонитѣ на който и сега живѣятъ неговитѣ вѣрни слуги — добритѣ духове.

Тази е една отъ главнитѣ причини за дѣто могущия великанъ се ползва съ голѣма почитъ. Клонитѣ му окрасяватъ съ разни подарѣци, подъ сѣнката на величественото дърво закопаватъ умрѣлитѣ, тамъ правятъ заседанията си старейшинитѣ на племето.

Но и отъ друга страна баобабътъ има за африканцитѣ голѣмо значение. Хралупатитѣ дървета — а по-вечето стари дървета сж такива — служатъ за жилище на цѣли сѣмейства, или за общъ клубъ, въ който се събиратъ на веселба, въ тържествени случаи, жителитѣ на близкото село.

Ако корубата нѣма странична дупка, а се открива само отгорѣ, въ нея се събира роса и дъждовна вода, която благодарение на гѣстия листакъ се запазва отъ изпарение и тогава дървото служи като кладенецъ, отъ кждѣто женитѣ вадятъ „света вода“.

Но най-полезенъ е баобабътъ за африканцитѣ съ своитѣ листа и плодове. Листата му, твърдѣ меки и сочни, се употребяватъ за храна прѣсни, или изсушени и разтрети на прахъ.

Наскоро слѣдъ опадването на листата, което става прѣзъ сухия периодъ на годината, отъ оголенитѣ клони увисватъ грамадни (до 40 см. дълги), покрити съ мѣхъ плодове, които иматъ форма на краставици. Слѣдъ узрѣването мѣхътъ опадва и плодоветѣ оставатъ обвити съ черно-лѣскава твър-